

BARBORA PÍŠE Z TÁBORA

Hudba Jaroslav Uhlíř / Text Zdeněk Svěrák

Živě

1. Ma-min-ko, ta-tín-ku, po-sí-lám vám vzpo-mín-ku
2. Mys-le-la jsem pros-tě, že bu-dou růz-né sou-tě-že,

z let-ní-ho tá-bo-ra. Jis-tě ví-te, že vám pí-še va-še dce-ra Bar-bo-slí-bí-li bo-jov-ku, pak jsme hrá-li vy-bí-jen-du, na ov-ce a na schov-

-ra. Štra-va se ne-dá jíst, dnes-ka byl jen zel-ný list, -ku. Šte-fan, hlav-ní ve-dou-cí, cho-dí s na-ší ve-dou-cí,

po-lív-ka stu-de-ná, co v ní pla-vou mís-to nud-li čís-li-ce a pís-me-kte-rá je pří-še-ra, schá-ze-jí se, lí-ba-jí se u to-te-mu za še-

-na. Proč jsem se ne-na-ro-di-la o pár let dřív,

dnes-ka bych krás-ně cho-di-la se Šte-fa-nem, co ří-ká si Stýv.

Proč jste mě pros-tě ne-mě-li o pár let dřív - ve.

Řek-la bych: Ne-buď ne-smě-lý, lí-bej mě, Stý - ve.

Živě

1. Zá-vě-rem do-pí-su ješ-tě tro-chu po-pí-su:
2. Poš-le-te dvě tři sta, jsem bez pe-něz do-čís-ta,

ta bré-ca ve-dou-cí je tlus-tá jak dvě nor-mál-ní od-dí-lo-vé ve-dou-po-je-dem do Pís-ku, má-me v plá-nu za sta vit se v ji-te-xo-vém stře-dis-

-cí. Když bě-ží po-le-se, všech-no na ní tře-se se, -ku. Když jsme se kou-pa-li, vších-ni na mě kou-ka-li,

u-ží-vá make u-pu, co na ní ten Šte-fan ví-di, je to tím, že mož-ná v jed-no-díl-ných plav-kách už jsem,

to já pros-tě ne-chá-pu. Proč jsem se Proč jsem se už jsem pros-tě ne-mož-ná.

Mírně

ne-na-ro-di-la, ne-na-ro-di-la dřív...